

XIV. letnik.

**Proti izseljevanju v velikem imamo vendar-
le nekaj postavnih določb. Kako velikanska škoda prinaša izseljevanje vsemu našemu gospodarstvu, je itak znana stvar. Med najnevarnejše izseljevalne firme spada - Canadjan Pacific**

Schicht

Straschill'ova grenčica iz zelenjave povzroči moč in je vsled tega pri večjem telesnem naporu

neobhodno potrebna.

Zato jo je priporočati zlasti za turiste, lovce, vojake, romarje itd.

drnik je granc, ki

družba", ki še vojaški dolžnosti podvržene mlade ljudje v velikih množicah izseljuje. Zato se vrši proti tej družbi zdaj v Galiciji okroglo 50 sodnijskih razprav. Tožen ni samo lovski glavni agent Haluszka, marveč tudi cela vrsta pod-agentov po celi Galiciji. Vlada naj bi enkrat odločno proti izseljevalnim pijavkam nastopila.

Oj ti davki! Naš finančni minister še vedno jamra, da so davki premali. Kako stoji stvar v resnici, dokazuje sledeči slučaj: Velika fabrika platna bratov Fiedler v Deutsch-Prausnitzu postavila je delo. Izdala je na uradnike, mojstre in delavce okrožnico, v kateri pravi, da vstavi delo edino zaradi neznosnih davkov. 400 delavcev je brez dela!

Zopet politični napad v Zagrebu. Kako žalostne so politične razmere na Hrvatskem, dokazuje zopetni atentat na kraljevega komisarja barona Skerlecza. Neki Dojčić, ki je bil baje od hrvatskih organizacij v Ameriki odpuslan, ustrelil je na javni cesti na komisarja ter ga na levi roki ranil. Morila so zaprli. Pred sodnikom je izjavil, da je hotel s svojim atentatom Dunaju dokazati, da se hrvatsko ljudstvo ne pusti več zatirati. Blazno hujskanje na eni strani, nesrečna vladina politika na drugi strani rodi take eksaltirane zagrižence, ki mislijo z navadnim umorom zistem spremeniti. Blazni čini hrvatskih fanatikov bi morali merodajnim krogom oči odpreti!

Državni grehi. S številkami dokazano je, da je ljudsko blagostanje v onih državah največje, kjer se je za ljudsko šolstvo najbolj prekrbelo. V hranilnicah denar vloženi ima od vsakih 100 prebivalcev: na Danskem in Švedskem 53 oseb, na Nemškem in Francoskem 30 oseb, v Avstro-Ogrski 14 oseb, na Ruskem pa celo samo 4 oseb. Mi smo torej v gospodarskem oziru med slabejšimi. Ni čuda, kajti v naši državi izdalo se je preteklo leto za ljudsko šolstvo le 58 milijonov kron, za ječe pa skoraj 62 milijonov kron. Pač žalostno!

kovalce cerkve brez vzroka vnn metati? Ali sme župnik lepo cesarsko pesen sredi v petju pretrgati in pred oltarjem pri cesarski maši nečuvani škandal povzročiti? To je **motenje vere**, pa tudi **žaljenje cesarja**!! Župnik, ki si to dovoli, sliši v **norišnico** ali pa v **kriminal**!... Čegava pa je cerkev? Cerkev je lastnina Nemcev in Slovencev, ki so vsi denar zanjo dajali! Od koga pa živi župnik? Od slovenskega in nemškega denarja! In boljše mu gre, nego nam!... Ko sem bil še mlad, čuli smo v cerkvi nemško in slovensko pridigo. Takrat se nismo imeli nobene nemške šole, vendar pa smo znali vsi cesarsko pesem tudi nemško peti. Pravim torej: cerkev je lastnina vseh, župnik živi od vseh, zato mora tudi vsem ednako pravico dati! Tako nesramno psovaje pred oltarjem, kjer se župnika ne more za jezik prijeti, si izprosimo enkrat za vselej. Ljubi Bog ni samo za slovenske prijatelje Srbov! Radoveden sem, kaj bode škof k temu škandalu rekel? Po gostilnah se čuje, da bode mnogo ljudi zaradi župnika iz katoliške vere izstopiti. Vidil sem že tozadevno polo, ki nosi mnogo podpisov. Ni čuda, ako se nam daje namesto mirnega katoliškega duhovnika navadnega političnega hujskača! Niti iz slovenskih gostilen se nemških gostov ne meče. No, jaz ne bodem iz vere prestopil; ali dokler bode ta župnik, me ne vidi več v cerkvi. Kmetski prijatelj iz okolice.

Sv. Barbara v Haložah. Dragi čitatelji! Danes poročam Vam nekaj malega od našega oberklerikalca g. Habičaka, adjutanta fajmoštra Vogrina; grozno se jezi, da ga „Štajerc“ štriga; pa počasi dobi še od nas zažluzeni križec iz kartona za zasluge, ki jih je dosegel zadnjič pri agitaciji Slatinskih volitev; klerikalci se grozno jezijo, kër čutijo, da svojega cilja gotovo ne bojo dosegli; saj vam nič ne bode pomagalo, čeprav je vaš komandant prišel na volišče z sedlarskim firtomom ter z veliko torbo, v kateri je imel polno postav; da pa se ne bi mu kje zmešale, imel je g. Habičak en prav lep pajtl dišečega duhana. Pred častitim g. fajmoštrom se pa postavi pred na široko kot petelin na dvorišču; si pač misli: „Tukaj jaz sem vaš gospod, kod na stehi en kokot!“ Pri Sv. Ani pa ni dobil adjutanta nobenega kosila i. t. d. Zato pa zdaj baje hoče odložiti svojo velikanško cekmoštrsko čast. Ubogi Drašek! Zdi se nam, da sta z fajmoštrom ves med polizala; Bog ve kaj je vzrok temu? Drašek, Drašek, mi imamo v tem oziru mnogo sočutja z teboj. In naša Lizika, oh ta krasna mladika, zadnjič enkrat se je peljala v Ptuj, seveda da z fajmoštrom skupaj in še tako, da eden proti drugemu se gledata, kakor kakšni zaljubljeni parček. Oh, krasna deklica Halož! Vse je v njo zaljubljeno. Zato pa imata z fajmoštrom popolnoma prav, ako se v zaprti kočiji vozita... Kaplanu Bazniku pa se lepo zahvaljujemo, da je zraven Brencelja tako grdo šuntal črez „nemškutarje“ pri tistem kresu v Gruškovcu. Saj si dobro pomnimo; v jeseni naj pa gre mošta fehtati le k svojim privržencem, kajti pametni „nemškutarji“ in liberalci mu tokrat bomo že duri pred nosom zaloputnili! Sicer ako res ne morete Nemcev trpeti, zakaj neki pa potem Vogrin inzerira v nemških časopisih z svojim vinom, kajti črnuhi dobro vejo, da Nemci pošteno plačajo; nemški groš vam pa šmeka, kaj ne, gospodine?... Toliko za danes, prihodnjič zopet kaj novega!

Selnica ob Dravi. Nekaj nespodobnega smo videli mi Selnški „Štajercijanci“, kako so tu zraven (Neuhansa) divjali in kričali. Zraven je bil tudi tisti g. kaplan Božiček, ki je ravno slovo jemal od Selnških učiteljc, kakor tudi od Ane K. in Jozefine N.; bilo je že pozno v noči okoli 12. ure. Ali se spodobi to za farja? Še je pač vidlo, kakšen zgled je dajal Božiček ljudem.

Od sv. Štefana pri Šmarji. Predragi „Štajerc“! Sprejmi najlepšo zahvalo za trud, da si bil toliko dober, in si nam poslal žetnik, sodo, žajfo in krtačo za našega g. župana. Prav lepo bi jih bili lahko oprali, pa so se nam žalibog izgubili neznano kam. Ako Ti je mogoče,

dobri moj „Štajerc“, ko greš malo dal je pari mnog svetu, kakor pa nas eden, bodi tako dober duhovščina, prijazen, pa pogledi še, kje se neki skrivajo vernemu lj župan in nam jih nazaj pripelji; povej pa ovih stopn drugim, naj jih iščejo; naša Štefanska okolica jih je je razpisala lepo nagrado za tistega, ki bi dne 15. avg našega župana in jih pripeljal nazaj. Prejmi premn „Štajerc“! Ti ne veš, v kaki zadregi smo, doljska god so se nam naš cenjeni g. župan izgubili; hovesnost je kaka sila, pa si ne vemo pomagat, ker ostala, ako mammo župana. Smili se nam pa tudi Plahmorno pri kova Tereza, ko hodi dan na dan po Drobn potrudile g cesti in milo gleda, odkod pridejo naš g. župani ter „en groš“, je rekla, „bi rada dala, samo čilo vencev jih še enkrat videla.“ — Zato Te pa, naš „Štajerc“, ka „Štajerc“, mi Štefančani prav lepo prosimo, ozniki pri magaj nam poiskat župana; mogoče, da je vsaki stran sreča bolj mila ko pa nam. V upanju, da zastankov ponižno prošnjo uslišiš, se Ti vsi skupaj vakovih drh prej zahvaljujemo. Več Šentštelandskih staneh 14

Dol pri Hrastniku. Takaj se je pod imenitita, tem bralnega društva neka veselica napravila, venci od d takoj po litanijah, da se ljudje preje ne potegnjeni, idejo. Zbrali so se kmetje, učitelji, kolodarni potre pomočniki. Neki skribantus je tako dobro govoril, so vse da smo se skoraj vsi jokali. Povzdignila dva i debelega Podmenika, češ da ta edino napojem l društvo „gor drži“; seveda, kër ima nji vrati, i časa; jamral je tudi, da se je ravno tega mnanjšimi ki „toliko dobrega stori“, iz občine sprav so šli g Ljudje so si mislili, kaj vse se bode govorilo ljudstv kër so tudi kmetje skupaj prišli. Tudi dr. Kmetlet v in neki kramar (menda Edelsbacher) iz Laka ta nač ga sta prišla gledati, kaj bo. Pa ni bilo nič stoji. vsaj nič koristnega se ni govorilo. Mislili sjepele in da se bode govorilo, kako se krompir nikdar ne kako se gnoji, drevesa cepi, trsje požaliti, to izvr se čebele komandira, da kmetu dobiček polim dar sejo, kako se živino krmi, svinje redi, kuren spo zdrave in debele itd. itd. Ali od takih korisa blagosl rečeh nismo ničesar slišali. Za prvake take. **Zakot** učne ter koristne stvari niso potrebne... Znanjamo prav mladi g. učitelj (ni mu zameriti!) rekam na d nekemu posestniku: za kmete bi bilo treba me Josef brati, pa manj delati! Kmet si je mislil: moral zaj bi že nekaj povedal, da bi si dalje časa z našo občini nil! Tako se je cela priredba brez načot obč. nesreče končala. Skribantus jo je potegnil dobil si Celje; domačini smo ga namreč hoteli vpravan in kaj da je in od kot da je... Župnika in ljubljben na nismo videli na veselici, čeprav je bil v nji prod polnoma „slovenska“; seveda, veselice so mo ostal v kom prepovedane in tega se držijo... Kër je i kmet šel je pred par tedni župnika vnaporčar ali sme delavcem v petek meso napraviti, ker se do so svoje delo končali. Pa se mu ni dovolj denarju. S Seveda je kmet to napravil, kar mu je po občinski narekovala. Župnik fehta vsako leto, seveda trežbo bi vse, kar kmet prideluje. In imeli smo priča pokojn zakaj kmet v nedeljo seno suši ter vozi. Kër dobiva kmet si je mislil: čakaj, župnik, jaz ti bode zdaj n praprato dal in ga mora sam v nedeljo plačati plač ti... Z Bogom!

Vojnik. (Blagoslovljenje notem, da stopnik cerkvi Marije Devičhodnici Kinč vojniške fare, zlasti tega trga, se str. sodn imenovati cerkev Mar. Dev. na 140 m visoki žrni s griču. Njen začetek ni znan, le cesar Jožefu bode jo je kot tretjo cerkev dal deloma podne sam p 30 let pozneje l. 1820 so jo tržani zopet podstrešje vili, in tako je do danes pri večkratnega iz skrbnem popravilu ostala, ter se v nji ob Mar. slovo praznikih božja služba darovala. Zaradi nje jan vsakosti je vidna daleč naokoli in popravni od prišedši iz Celja jo hitro zagleda. Krasniji razgled od te cerkve na ravnini do Celja ta Sent sločavskih planin in gore sv. Uršule itd. Splebeni nice pa od druge ali srednje cerkve sv. Florjanc; k Mar. Dev. so bile poprej bolj za silo in za zasta cej težavne, zato so tržani, ki se za to cer se ve posebno zanimajo, poskrbeli, da so se primerne in krasne stopnice s 257 stopnj iz cementa napravile, ki bodo gotovo mna visokim cerkvam v zgled in spodbudo sta. Prvo skrb za to lepo in bogoslužno po trepčujo sta prevzela dva tržana, gospoda Ignac Jela Franc Kociper kot cerkvena ključarja, k naše po fari za denar prosila in ga zbiral, pa kër ot dalej pri darežljivih rokah potrkala. Trejasti duh

Ime
MAGGI
jamči
za izvrstno kakovost
MAGGI-jevih kock
po 5 vin. za ¼ litra naj-
finejše goveje juhe.
Le-ta so najboljše!
Blagovolite to upoštevati
pri nakupovanju.

Dopisi.

Sv. Lenart slov. gor. Dragi „Štajerc“! Na cesarja rojstnem dnevu bil sem tudi jaz v cerkvi v sv. Lenartu. Ko se je začelo peti cesarsko pesen, peli so vsi: Nemci in Slovenci. Saj imamo vendar vsi cesarja radi. Šlo je tudi čisto lepo. Ali nakrat, sredi v prepevanju cesarske pesni, zamahal je župnik od oltarja sem in nehalo se je peti. Potem se je župnik obrnil ter je zaklical: „Konštaturam, da se je cerkvena služba božja namenoma motila!“ Še glasneje pa je zakričal: „Die Ruhestörer hinaus!“ Potem je šlo vse iz cerkve... Zdaj vprašam: ali je to motenje miru, ako se skupno cesarsko pesem poje? Saj ta pesen se vendar v vseh jezikih ednako poje! Vprašam nadalje: ali ima župnik pravico, obis-